

[Undervisningsministeren.]

finansiering fra finansåret 1973—74. Undervisningsrådets nedsættelse hører hjemme i denne sammenhæng.

Til hr. Morten Langes betragtninger om, hvem der skal have ansvaret for undervisningsudsendelserne, skal jeg blot sige, at radiatorådet over for undervisningsministeriet må have ansvaret for kontraktens opfyldelse både i henseende til kvalitet og kvantitet. Men undervisningsministeriet må selv sagt bestemme, hvilke undervisningsudsendelser der skal produceres, ellers er der ingen mening i at lade undervisningsministeriet finansiere programvirksomheden, og det går jeg ud fra at vi er enige om.

Jeg er helt enig med hr. Erling Olsen i, at det er meget påtrængende, at der sikres en fri pædagogisk efteranvendelse af udsendelser igennem løsning af de ophavsretlige spørgsmål. Og jeg vil gerne sige helt klart, at det er simpelt hen en forudsætning for undervisningsministeriets interesse for denne sag.

Selv om jeg er inviteret til det fra flere sider, skal jeg afstå fra ved denne lejlighed at kommentere, hvorvidt der kan drages paralleller mellem radiatorådet og rovdynenes verden.

Robert Pedersen: Jeg synes, det har været en god debat, fordi den har afsløret, at modsætningerne imellem de politiske partier i denne sag ikke er af en størrelsesorden, så man ikke kan komme frem til et forlig og til en ny radiospredningslov, når den bliver fremsat, som der er bred opbakning om.

Det vil jeg gerne sige først til hr. Johan Philipsen; det var i og for sig det, der lå i min formulering: at jeg havde en fornemmelse af, at ministeren sigtede imod i et spørgsmål af denne karakter: at få et bredt forlig mellem de i tinget repræsenterede partier.

Foruden hr. Stæhr Johans beskæftigede hr. K. Helveg Petersen sig også med monopolet. På en noget forsigtig måde sagde jeg, at i det lange løb kan det ikke holde, men jeg har ikke noget konkret forslag til forandring.

Nu har vi jo mulighed for i andre lande at gøre os bekendt med, hvordan tingene er organiseret, og det, som skal erstatte et eventuelt monopol, er jo det, der i det øko-

nomiske sprog hedder duopol; det vil blive tilfældet, som det har været i England. Og det materiale, jeg har været i stand til at skaffe mig, og de oplysninger, jeg i øvrigt har kunnet indhente, lokker mig ikke til at gå ind på et eksperiment, der på nogen som helst måde minder om det engelske.

Derimod var jeg meget mere sympatisk over for den strøtanke, der lå i dette råd med det vanskelige navn kommunikationsrådet, fordi vi ikke kommer uden om i behandlingen af lovforslaget og arbejdet i udvalget at tage hensyn til de virkninger, som Danmarks radios virksomhed i bredeste forstand har på den danske presse. Og da hr. K. Helveg Petersen har et pressemæssigt smertensbarn på Rådhuspladsen og jeg har ét i Hillerød, ville det vel ikke være unaturligt, om dette kom til i høj grad at præge vores holdning til den lov, vi skal udforme, og de virkninger, den eventuelt måtte få.

Ved finansieringen var jeg lidt skeptisk over for at gå bort fra licensordningen, jeg var det bl. a. af økonomiske grunde, men også af sociale grunde. Hr. Morten Lange fremhævede det, som om der her ville være en virkelig landvinding af social karakter, hvis man gik over fra licensfinansiering til skattefinansiering. Jeg tror, at med skattesystemet er den tid forbi, hvor man kan sige om os, at vi kan bruge de fattiges stemmer og de riges penge til at lave reformer, der varer. Jeg tror sådan set, at byrden ved en flytning vil være lige høj, og de andre argumenter, som jeg har ført i marken, synes jeg stadig væk er holdbare.

Til sidst vil jeg gerne sige noget til hr. Erhard Jakobsen, som jeg egentlig tog med i min redegørelse, fordi jeg synes, det gælder mange af de tekniske ting, vi har forhandlet om, at for nogles vedkommende er vores forudsætning for at vurdere dem ikke særlig god, så jeg synes, det afgørende er: hvad vil vi i grunden med disse massemedier, der jo har en fantastisk virkning på menneskers liv? Og det var lidt af en cadeau, for hvis Arbejdernes Radioklub havde lavet epokegørende ting, havde jeg nok behandlet dem, men nu er det altså den af hr. Erhard Jakobsen skabte aktive lytterkomité.

Det, jeg gerne ville føre frem, var, at jeg tror, alle mennesker, der har en samfundsholdning, hvad enten det er hr. Erhard Jakobsens eller min, som i øvrigt ikke ligger så